REGRETĂM PROFUND CELE PETRECUTE!

Incidentele care au avut loc pe stadionul Politehnica, după terminarea jocului de divizia B, Politehnica București—Electronica Obor, au atras — pe bună dreptate — dezaprobarea tuturor.

Aș vrea ca în rîndurile ce urmează să relev unele aspecte legate de acest joc și de întîmplările petrecute, pe care, probabil, mulți iubitori ai fotbalului nu le cunosc.

O dată cu apropierea sfîrșitului campionatului, jocurile capătă, după cum se știe, o miză din ce în ce mai mare. Punctele puse în joc devin mai prețioase ca oricînd, iar echipele luptă cu ardoare sporită pentru a le cîștiga. În această atmosferă a început și jocul mai sus menționat. Spre lauda jucătorilor, caracteristicile generale ale acestei întîlniri au fost, pînă la un punct, sportivitatea și respectul reciproc.

Care a fost cauza actelor reprobabile de la sfîrșitul jocului? La scorul de 1—0 în favoarea echipei noastre, arbitrul jocului, C. Niculescu, a acordat o lovitură de la 11 m, pentru o infracțiune de joc complet imaginară („văzută" numai de el), în favoarea echipei Electronica. Prin această decizie, arbitrul a schimbat soarta întregii partide, producînd o legitimă indignare în rîndul suporterilor echipei noastre, în majoritate studenți. Această indignare a crescut pe măsură ce arbitrul a comis și alte erori grave, care au dezavantajat echipa noastră.

După terminarea partidei, studenții, depășind limitele permise, au greșit grav prin aceea că au vrut să facă dreptate într-un mod neomenesc. Manifestările lor ne-au surprins și pe noi, jucătorii. Surprinderea noastră a fost cu atît mai mare cu cît eram obișnuiți cu manifestările lor entuziaste, dar cuviincioase, de aprobare sau dezaprobare a ceea ce se întîmplă pe teren. Lipsa de judecată, de discernămînt în momentele ce au urmat după terminarea jocului, au dus la scenele reprobabile.

Țin să arăt încă o dată că această comportare ne-a surprins — pe noi, fotbaliștii — în mod neplăcut.

Făcîndu-mă exponentul tuturor colegilor de echipă, îmi exprim profundul regret pentru cele petrecute.

Noi, fotbaliștii studenți, ne angajăm să fim primii care să insuflăm suporterilor noștri o atitudine de corectitudine, de manifestare demnă și cuviincioasă.

Pe stadionul Politehnica nu trebuie să se mai repete asemenea cazuri!

Mircea RADULESCU
căpitanul echipei de fotbal Politehnica București

ÎNCEP BARAJELE ECHIPELOR DE JUNIORI

În ziua de 19 mai 1968, se vor desfășura barajele interjudețene de fotbal pentru juniori, în vederea desemnării celor 32 echipe care la data de 29 mai 1968 urmează să participe la faza finală a campionatului. Barajele vor fi organizate de către comisiile județene de fotbal respective, urmînd ca echipele să facă deplasarea pe cont propriu.

Jocurile vor începe la ora 15. În cazul partidelor nedecise după timpul regulamentar, se vor executa cîte 5 lovituri de la 11 metri, de către 5 jucători din fiecare echipă, alternativ, la aceeași poartă. Prin tragere la sorți, se va stabili echipa care va începe executarea loviturilor.

Dacă egalitatea se va menține și după primele cinci penaltiuri, vor fi executate în continuare, în aceeași ordine, lovituri de la 11 metri, pînă cînd una din echipe va realiza dintr-un număr egal de lovituri un avantaj de un gol.

PLECAREA LA ROSTOCK A TREI SĂRITORI DE LA TRAMBULINĂ

Săritorii de la trambulină *Ion Ganea, Gheorghe Baican* și *Melania Decuseară*, componenți ai lotului olimpic, au plecat ieri la Rostock, pentru a participa, simbătă și duminică, la un important concurs internațional, în compania reprezentanților altor 17 țări, printre care Mexic, S.U.A., Italia, R.D. Germană, U.R.S.S. ș.a.

SATUL TREBUIE SĂ REDEVINĂ LEAGĂNUL OINEI

Acum cîtva timp la sediul C.C. al U.T.C. a fost organizată o „masă rotundă", la care au luat parte activiști voluntari, profesori și maeștri ai sportului, care au dezbătut situația actuală a oinei și posibilitățile de dezvoltare a sportului nostru național în mediul rural. Iată cîteva opinii care s-au reliefat în cuvîntul participanților:

VIOREL BALIN (Baia Mare), maestru al sportului: „Lăsată multă vreme în voia soartei, fără un program competițional, folosind reguli și materiale rudimentare, oina și-a îngustat din ce în ce mai mult sfera de atractivitate și a pălit o dată cu ridicarea altor sporturi. Acum, cînd se încearcă un reviriment al sportului sătesc, organizațiile U.T.C. vor trebui să folosească toate mijloacele, bineînțeles cu sprijinul mai consistent al organelor locale ale C.N.E.F.S., pentru redresarea acestui secular sport românesc".

MARIN GRUIANU, profesor de educație fizică în com. Curcani, județul Ilfov: „În satul nostru există echipe de toate categoriile. Oina deține primatul în preferințele tinerilor și vîrstnicilor, jucîndu-se aproape zilnic. Din păcate însă, comuna noastră constituie o... insulă în județ. Am meditat deseori asupra faptului că jocul de oină nu găsește teren prielnic și în comunele învecinate, ajungînd la concluzia că această stare de lucruri este determinată de lipsa pasiunii. Ce trebuie făcut? Înainte de toate, toți cei care predau educația fizică la sate să învețe oina. Dispunînd de cadre didactice, cărora oina nu le este străină, ne putem aștepta la o creștere a numărului de echipe angrenate în diverse competiții. Altfel, nu ne putem urni din loc".

MARIAN STĂNESCU (Urlați), instructor voluntar: „Și în județul nostru, oina se practică în mod organizat doar în cîteva centre. Cred că merită să vorbesc despre activitatea ce se desfășoară în comuna Rîmnicelul, unde există o puternică tradiție. Aici sînt mai multe echipe de oină în comunele respective. Nu pot fi de acord cu această scuză. La școala din Gherăiești copiii, al căror gust pentru oină a fost cultivat cu grijă, își confecționează singuri materialul și echipamentul necesar. Elementul decisiv este: existența sau nu a instructorului sportiv sau a profesorului care să se ocupe de această treabă".

A. PREDESCU, șeful secției jocuri sportive a C.N.E.F.S.: „Am constatat că oina se practică în multe locuri în diverse variante. Ce denotă aceasta? Ori că transformările survenite în regulamentul de joc nu au fost transmise în masă, ori că acestea nu sînt văzute favorabil, ceea ce mi se pare că a dus la artificializarea acestui sport. Nu ar fi oare cazul ca să se efectueze un studiu amănunțit și să nu se pornească la modificări de sus în jos? Părerea mea este ca diferitele variante care au priză în unele colțuri ale țării să fie încurajate, oina putînd să devină astfel un excelent mijloc de atragere a oamenilor pe terenul de sport, un joc de agrement.

Pentru dezvoltarea sportului de performanță ar trebui să se organizeze competiții pe scară națională, care să fie larg popularizate prin toate mijloacele care stau la îndemînă".

La „MASA ROTUNDĂ"

profesorii de educație fizică. Păcat, aceste materiale sînt de un real folos în difuzarea jocului modern. În afară de necesitatea studiului noilor elemente care au apărut în oină, consider că trebuie să se acorde un mai consistent sprijin activității de performanță, care ar putea să contribuie la popularizarea jocului în sate, prin turnee demonstrative efectuate de echipele fruntașe, pentru că oina este frumoasă cînd se joacă de formații bine pregătite".

MIHAI IONESCU (București), conferențiar universitar: „Îmi amintesc că în urmă cu ani exista o puternică tradiție a jocului de oină la sate. Acum, cînd există condiții superioare și posibilități nelimitate de a spori interesul pentru oină, acest sport bate pasul pe loc. Este necesară multă, multă pasiune din partea celor chemați să producă demarajul oinei. Lipsa cadrelor de specialitate constituie, desigur, un impediment serios în acest sens. De aceea, consider utilă introducerea la toate catedrele I.C.F. a unor lecții de oină, precum și pregătirea viitorilor profesori ca instructori și arbitri, astfel încît ei să știe cum să organizeze această activitate. La fel și în institutele pedagogice și, mai ales, în școlile pedagogice. În legătură cu lipsa materialelor sportive, cred că aceasta nu înseamnă o piedică de neevitat: oina necesită puține asemenea ustensile și destul de ușor procurabile (în special mingile se pot confecționa din cele de volei, handbal sau baschet date la reformă). Lupta cea mare trebuie să se dea pentru învingerea inerției".

★

Frămîntările din ultima vreme pentru reînodarea tradiției sportului nostru național pretutindeni în țară, și-au găsit ecou într-o serie de acțiuni pe plan central, printre care poate fi enumerată și această masă rotundă. Vorbitorii au venit cu idei prețioase în acest sens, ele trebuind să fie transpuse în fapt de federația de specialitate și ceilalți factori interesați în dezvoltarea sportului sătesc.

Traian AUREL

Mingea servită coechipierului care urmează la bătaie va poposi, peste zona de fund a terenului, fază de la linia de plecare a echipei aflată la bătaie

PANORAMIC SPORTIV intern

Cîteva medalii de campioni naționali își așteaptă deținătorii la sfîrșitul acestei săptămîni care, spre deosebire de altele anterioare, este mai sărac în concursuri și competiții.

★

În primul rînd voleiul feminin. Se desfășoară în aceste zile un turneu final, ale cărui participante, RAPID, DINAMO, PENICILINA IAȘI și C.S.M. SIBIU puteau fi îndeobște anticipate de mult. Înfrîngerea de ieri a dinamovistelor de către Penicilina mai crește puțin interesul față de competiția finală, fără însă a ne putea schimba optica asupra regresului în această ramură a sportului nostru.

Situația din voleiul nostru feminin este alarmantă, mai ales prin inerția de lungă durată instaurată în această ramură sportivă, odinioară de prestigiu. Ne amintim din nou că la campionatele mondiale de la Paris echipa noastră ocupa locul II și se pare că doar un viciu de arbitraj a frustrat-o de lauriți învingătoarei. Ne aducem aminte, cu nostalgie, de vremurile cînd reprezentativa României era cotată printre favorite la toate marile competiții internaționale.

Dar, piedestalurile gloriei sînt construcții fragile și nu este nevoie de cutremure prea puternice pentru a fi năruite. Or, în voleiul feminin mondial s-a petrecut violentul seism japonez și acum este pe punctul de a se înregistra unul mexican, nu mai puțin spectaculos. Jocul acesta, socotit multă vreme de plajă, a devenit foarte bărbătesc, s-a supus și el legislației drastice a efortului maxim. Aceasta a pretins o serie de atribute noi temerarelor sale practicante: de pildă gabarit, forță, tinerețe. La toate capitolele de mai sus, echipele și jucătoarele noastre prezintă, cu mici excepții, un deficit grav.

Iată de ce turneul final de la Constanța nu poate aduce nimic nou. Decît un nume de echipă campioană...

★

Campionatul masculin de baschet este pe punctul de a reproduce situația petrecută în acela feminin, oferindu-ne un turneu final cu o învingătoare dinainte cunoscută. Dacă Dinamo cîștigă ultimul meci al returului cu Steaua, atunci ea va fi virtuală campioană. Dacă vor învinge steliștii atunci turneul final poate căpăta o oarecare infuzie de interes. Într-unul din numerele trecute, sub titlul „Sistemul competițional este de vină?" ziarul nostru a dezvăluit o bună parte din cariile sportului cu mingea la coș. Cît timp ar trebui, oare, repetate?!

★

Vom avea o nouă echipă campioană la șah! După experiența de anul trecut, cînd fruntașele genului s-au suspectat și s-au controlat într-atîta încît au permis unei formații fără veleități, dar cu ambiție (Medicina Timișoara), să cîștige titlul, de data aceasta, favoritele au luat competiția în serios de la început, s-au instalat în frunte și au disputat un derbi autentic, fără priviri aruncate pe la mesele vecinilor. Constructorul și Electronica se află la egalitate de puncte, conducînd cu o diferență confortabilă. Hîrtia acordă prima șansă Constructorului (cu Ciocîltea și Ketty Nicolau în formație) care mai are de întîlnit cele două Medicine. Electronica, pilotată de Dolfi Drimer, susține un finiș mult mai greu: cu Petrolul și Mureșul.

Oricum, în ierarhia echipelor de șah dreptatea a fost restabilită. Și încă ceva: un campionat poate fi foarte interesant chiar dacă nu joacă Florin Gheorghiu!

★

În rest, obișnuita etapă de handbal, meciurile din „Cupa primăverii" la rugby, cu un joc Grivița Roșie — Constructorul (care poate oferi un spectacol frumos numai în condițiile cînd fair-playul nu va fi ultragiat) și, desigur, multe competiții pe plan local cu o însemnătate de perspectivă mult mai mare decît ar arăta inevitabilul lor anonimat. Fiindcă, aceste întreceri, care angrenează copii, elevi, tineri muncitori, reprezintă — în ultimă instanță — firele de apă din confluența cărora se naște torentul performanței. Fără ele nu se poate, așa cum este imposibilă o piramidă fără marea ei bază!

Valeriu CHIOSE

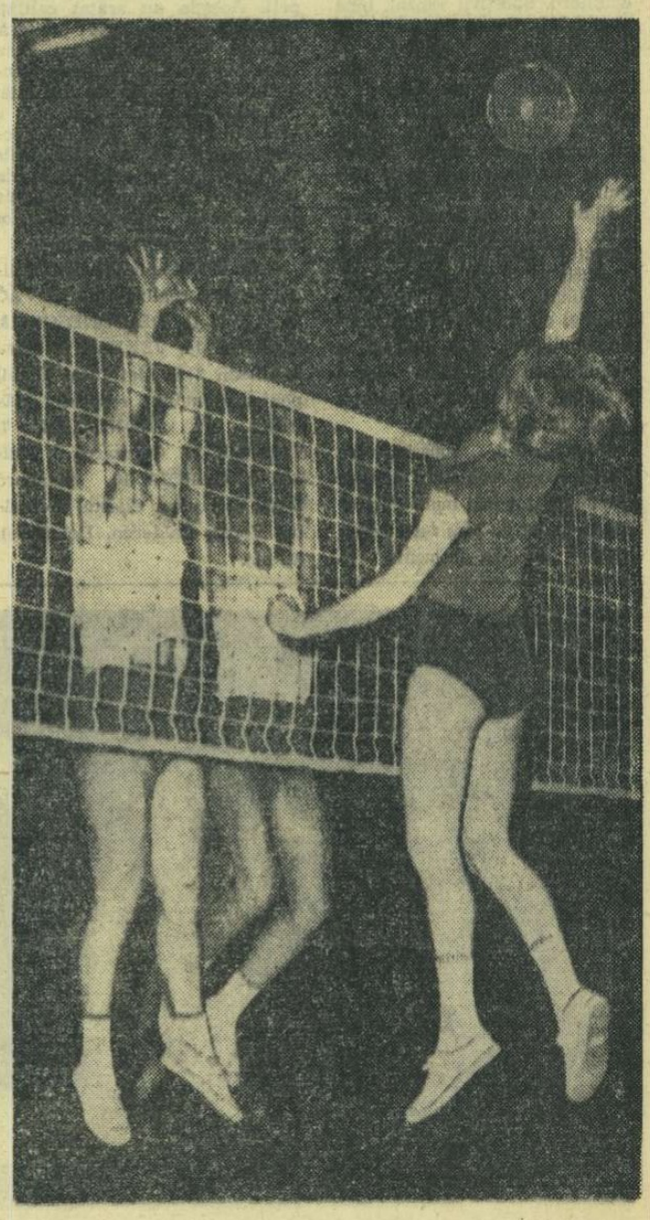

Mîine, la Constanța, Dinamo și Rapid din nou față în față. În fotografie, Elena Florescu în luptă cu blocajul dinamovist

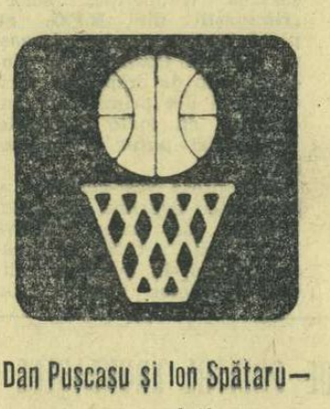

Dan Pușcașu și Ion Spătaru — suspendați

Ca urmare a faptului că i-au lovit pe arbitrii meciului *Universitatea Timișoara — Rapid București*, jucătorii *Dan Pușcașu* și *Ion Spătaru* au fost suspendați de clubul timișorean pînă la 1 ianuarie 1969.

Echipele reprezentante ale României la turneele de la Novi Sad

Selecționata divizionară feminină și echipa masculină de baschet *Politehnica București* au plecat ieri la Novi Sad, pentru a participa, astăzi, mîine și duminică, la tradiționalele turnee internaționale care se desfășoară anual în localitate.

ÎNTRECERILE FINALE ALE „CALIFICĂRII"

Astăzi, în 8 centre din țară, încep turneele de baraj ale campionatului de calificare, la care iau parte 16 echipe masculine și 16 feminine. Jocurile, programate pentru azi, mîine și duminică, au loc la Bacău, Ploiești, Sibiu, Timișoara (feminin), Buzău, Hunedoara, Reghin, București (masculin). În Capitală partidele sînt programate pe terenul Voința cu începere de la ora 16,30, iar duminică de la ora 9, iau parte formațiile masculine: Știința Palatul Culturii Ploiești, Știința Moinești, Voința Galați și Marina Constanța.

PATRIMONIUL SPORTIV TREBUIE SĂ FIE NU NUMAI LĂRGIT, CI ȘI BINE ÎNTREȚINUT

(Urmare din pag. 1)

tăți, întreprinderi și instituții, în colaborare cu consiliile populare, cu sindicatele și U.T.C.-ul. Firește că această listă de bune intenții nu poate fi respectată decît cu sprijinul tuturor factorilor interesați.

— Ce obiecții aveți de ridicat în acest sens?

— Nimic nu poate justifica mai bine cheltuielile făcute decît o folosire intensivă a patrimoniului nostru. Din păcate constatăm însă practici nejuste: investiții realizate doar de dragul frumuseții, spații destinate exclusiv jocurilor oficiale sau terenuri de fotbal fără piste de atletism în jurul lor. În stadiul actual nu sînt necesare numai construcții sportive de mare anvergură, monumentale, ci din acelea care să satisfacă cerințele imediate. Grandomania nu este un sfetnic bun. La Timișoara, stadionul de 30 000 de locuri n-a fost plin decît la inaugurare. Tribunele stadionului proiectat pentru Brașov sînt, după părerea mea, supradimensionate. În schimb, ne scumpim cînd e vorba de definitivarea lucrărilor sau de întreținerea bazelor. Sînt stadioane somptuoase rămase fără garduri sau incomplet dotate (Pitești, Craiova), la Timișoara o peluză s-a și deteriorat, iar la Galați e nevoie de reparații de aproape 2 milioane lei după un timp scurt de la darea în folosință a stadionului. Asemenea lipsuri îi privesc deopotrivă pe proiectanți, constructori și titularii de investiții. Ceea ce nu înseamnă că nu putem cita și buni gospodari ai bazelor. Îi voi aminti, pentru excelenta utilizare a spațiilor, a subtribunelor, pe tovarășii care îngrijesc stadioanele din Ploiești, Tg. Mureș, Cluj etc.

— Considerați că investițiile prevăzute acoperă și necesitățile activității sportive de masă, sau ele satisfac doar cerințele sportului de performanță?

— Penuria de baze sportive cuprinzătoare, bine utilate, polivalente (în genul parcului Dinamo), provoacă o îngrijorătoare strangulare chiar în procesul de antrenament al sportivilor de performanță. Este neplăcut să asiști, de pildă, la cearta diverselor secții de baschet sau handbal pentru o biată oră de programare la sala Floreasca. În aceste condiții, tot ceea ce întreprindem pe linia construcțiilor sportive, avînd aproape caracterul unui paleativ, mulțumește în primul rînd doar pe sportivii fruntași. Pentru a satisface nevoile sportului de masă, este necesară contribuția și mai substanțială a administrațiilor locale (pentru terenurile simple, de agrement, pentru terenurile asfaltate etc.), este necesară consolidarea relațiilor noastre în acest domeniu cu sindicatele, este necesară mobilizarea de către U.T.C. a tineretului la muncă patriotică. Mi se pare foarte pozitivă în acest sens experiența rodnică de la Piatra Neamț. Cerința aceasta devine și mai evidentă în orașele care, în ultimii ani, au cunoscut o dezvoltare cu totul deosebită din punct de vedere industrial. Este nefiresc să vezi cum cresc proporțiile unui oraș, cu unități economice sau locative, dar în același timp să constați că unitățile sportive nu se bucură de un regim corespunzător. Cartiere întregi, o seamă de școli nu au nici o bază sportivă în vecinătate. Mai ales în asemenea circumstanțe, cînd crește pulsul unui oraș, cînd crește dinamica sa demografică, mai ales atunci devine imperioasă nevoia compensației, în destindere, în recreare și, în final, în consolidarea sănătății. Ce element poate rezolva mai potrivit aceste deziderate, dacă nu sportul?

— Nu considerați că în orientarea eforturilor pentru consolidarea patrimoniului sportiv se remarcă totuși o oarecare tendință — mai ales pe plan local — spre incinte de spectacol sportiv și nu spre acele baze mici, nepretențioase, care ar putea mulțumi nevoia de mișcare a unei mari mase de oameni?

— Aici sînt două chestiuni distincte. Consiliul național se ocupă în principal de rețeaua de construcții sportive care să asigure spațiul de antrenament și de desfășurare a activității sportive competiționale, manifestînd o grijă firească pentru sportivii fruntași ai țării. În al doilea rînd, indiferent de beneficiar, este normal ca cel ce investește să se gîndească la acoperirea cheltuielilor. Acest mod de a judeca poate justifica prioritatea dată construcțiilor de săli de spectacol sportiv. În ceea ce privește însă micile baze, care ar trebui să împînzească țara, netezind drumul spre sport al întregului tineret, — acestea sînt în primă linie de competența organelor locale. Auzim prea des, prin semnalele de presă, că în diferite orașe sau comune, pînă și terenurile sportive existente sînt sacrificate, fără a mai fi înlocuite. Ținem să reamintim că o recentă Hotărîre a Consiliului de Miniștri interzice dezafectarea terenurilor de sport și le pune sub protecția legii. De loc lipsită de interes este reducerea unor baze în circuitul sportiv sau valorificarea unor hangare, remize, manejuri. Au și fost amenajate pentru sport, în ultima vreme, 8 manejuri și săli care nu mai erau folosite în scopul inițial. Dar există încă multe posibilități de depistare. Adesea, în loc să ceară mereu fonduri, organele sportive județene ar face mai bine să ducă acțiuni rentabile pentru reamenajarea construcțiilor vechi. Forurile de specialitate județene și municipale ar trebui să înțeleagă cît de important este să valorifice toate posibilitățile locale și să-și creeze un echipament sportiv propriu, pornind de la terenuri simple și (abia pe urmă) pînă la marile stadioane. Greșește cine crede că intenția societății noastre este de a cultiva o masă de spectatori; idealul nostru este de a crește generații de oameni sănătoși, armonic dezvoltați fizicește.

— Vă rugăm să ne spuneți dacă resorturile de specialitate ale C.N.E.F.S au elaborat o sinteză unitară privind ansamblul de măsuri necesare pe scară națională în domeniul investițiilor sportive.

— Statisticile pe care le posedăm oglindesc destul de fidel starea de fapt și ne-au ghidat în alegerea obiectivelor de primă actualitate. Dificultatea de a le realiza pe acestea nu ne-a împiedicat să avem o vedere de ansamblu. În mapele noastre există un vast studiu, extins asupra întregului teritoriu național, cu planuri de perspectivă pînă în 1980, întocmite după o amplă consultare a instituțiilor și organizațiilor interesate, după obținerea propunerilor din partea organelor locale și a unor ministere. Menționez că studiul are în vedere nu numai necesitățile de ordin general, ci și detalierea pe diverse particularități (de vîrstă, de climă etc). De cea mai mare importanță este modernizarea bazelor existente, pentru că numai avînd instalații la nivelul cerințelor mondiale vom putea angaja competiții de amploare.

— Ce vești puteți comunica sportivilor referitor la construcțiile ce le vor fi destinate în viitorul apropiat?

— În curs de execuție sînt un stadion la Brașov, o sală de sport la Timișoara, un bazin descoperit la Reșița, o sală de atletism și două piscine acoperite în complexul sportiv „23 August" din Capitală. Pînă în 1970 vom mai realiza: trei săli de sport la Ploiești, Iași și Pitești, un bazin de înot la Brăila, un patinoar artificial la Suceava și va începe construirea unei săli de 12 000 de locuri la București. Conform intențiilor noastre — fundamentate din punct de vedere al oportunității — sînt în proiect noi patinoare artificiale la București și la Miercurea Ciuc. În această direcție, ne-ar fi de folos să studiem împreună cu Ministerul Industriei Alimentare (care construiește o serie de fabrici de gheață sau depozite frigorifice) posibilitatea de a prevedea în proiectele acestor obiective și realizarea, în apropiere, a cîte unui patinoar artificial. De altfel, pentru dezvoltarea sporturilor de iarnă, vom colabora, ca și pînă în prezent, cu O.N.T. După o uzanță obișnuită în majoritatea țărilor, toate departamentele și organizațiile obștești contribuie la realizarea investițiilor cu caracter social (deci inclusiv sportiv). Asigurarea condițiilor necesare petrecerii în mod util și plăcut a timpului liber, întărirea sănătății oamenilor muncii — iată datorii care ne privesc pe toți. Pe acest criteriu am stabilit bune relații de colaborare cu Uniunea Generală a Sindicatelor. La toate acestea ar trebui, poate, să adăugăm faptul că din volumul total al fondurilor noastre de investiții, o bună parte se cheltuiește pentru materiale sportive (ambarcațiuni, biciclete, motociclete), pentru mijloace de transport, instalații sportive (de pildă pentru tir), aparate de filmat, diverse utilaje pentru dotarea bazelor sportive **la nivelul cerințelor moderne. Situația nu este roză, dar cu sprijinul forurilor competente și mai ales cu nădejdea unei entuziaste inițiative locale, prevedem o rapidă ameliorare a situației bazei materiale la care are dreptul mișcarea noastră sportivă.**